Contributed by Klimaat & Sociale Rechtvaardigheid
zondag, 08 juni 2008 - Last Updated zondag, 08 juni 2008

MANIFESTEREN VOOR HET KLIMAAT : MEER DAN OOIT DRINGEND EN NODIG.Er bestaat geen enkele twijfel meer over : de klimaatverandering, die voornamelijk veroorzaakt wordt door de verbruik van fossiele brandstoffen, rukt op. Meer nog, ze verloopt sneller dan gedacht en de eerste catastrofale gevolgen ervan spelen zich af voor onze ogen.

Ijslagen smelten, de zeespiegel stijgt, de ontbossing rukt op, de biodiversiteit neemt snel af…

De belangrijkste oorzaak van de opwarming, het verbruik van fossiele brandstoffen, zorgt oor een uitputting van de toegankelijke reserves van olie en gas. De energieprijzen exploderen en de armsten zijn daar de eerste slachtoffers van. Sommige landen grijpen daarom terug naar steenkool om hun energievoorziening te waarborgen, wat het risico op een klimaatrampnog doet toenemen.

Een keten van problemen, die allemaal nauw met elkaar verweven zijn, doen de risico’s op allerhande vormen van onrecht, honger, droogte, overstromingen, epidemieën en gewapende conflicten toenemen. Ze betekenen een grote dreiging voor honderden miljoenen mensen op deze planeet, de armen in het bijzonder.

De ergst mogelijke gevolgen kunnen nog vermeden worden. Maar dan hebben we slechts enkele jaren de tijd om een aantal structurele aanpassings- en beperkingsmaatregelen te beslissen. In de geïndustrialiseerde landen moeten die beslissingen binnen de vijftien jaar ook worden uitgevoerd. En we hebben nog veertig jaar de tijd om de uitstoot van broeikasgassen radicaal terug te schroeven.

Maar wat doen onze politieke en economische verantwoordelijken eraan?

-

Voor de camera’s beweren ze dat ze zich ten volle bewust zijn van het gevaar. Maat wat gebeurt er achter de schermen? Op het internationale vlak slepen de onderhandelingen aan en is er niets dat ons garandeert dat de engagementen van Bali zullen nagekomen worden. In ons land wordt een beleid aangehouden dat in feite incompatibel met een redding van het klimaat, bijvoorbeeld op het vlak van transport (wegverkeer, luchtverkeer etc).

-

Erger nog, de klimaatdreiging wordt aangewend om een neoliberale politiek te rechtvaardigen: . alsof het om een toeval zou gaan, stelt men dat de overgang naar hernieuwbare energie een liberalisering van de energiesector vereist; het systeem van verhandelbare vervuilingsrechten zorgt ervoor dat er aan de haal wordt gegaan met hulpbronnen en natuurlijke rijdkdommen uit het Zuiden; het systeem van quota, maakt dat bedrijven ermee dreigen jobs te schrappen en een aanval te openen op onze sociale bescherming...

-

Onder het voorwendsel van de noodzakelijke vermindering van CO2-uitstoot, kiezen onze politici vaak voor ronduit gevaarlijke technologieën met mogelijke desastreuze sociale en ecologische gevolgen: kernenergie, biobrandstoffen, genetisch gemanipuleerde organisamen met een snelle groei om “koolstof op te slaan”…

Dat is onaanvaardbaar! Tegen dit soort van beleid en praktijken, hebben we méér en

dringender dan ooit nood aan collectieve actie en persoonlijk engagement, niet enkel in ons land, ook op wereldschaal.

Op 8 december 2007 manifesteerden voor de eerste keer in België 4000 mensen voor het klimaat, op initiatief van de klimaatoproep en de klimaatcoalitie. Vergelijkbare acties vonden op datzelfde moment plaats in meer dan zestig verschillende landen. Dat was slechts een begin, de strijd gaat door!

Opnieuw neem de oproep ‘Klimaat en sociale rechtvaardigheid’ (www.klimaatoproep.be) daartoe het initiatief. In december van dit jaar zullen de regeringsvertegenwoordigers elkaar treffen in Poznan (Polen). Ze zullen er trachten stappen vooruit te zetten naar een nieuw, internationaal, post-Kyotoverdrag, dat nog een jaar later moet ondertekend worden in Kopenhagen. Hoog tijd dus om de druk op te voeren. Daarom geeft “Klimaat en sociale rechtvaardigheid” gehoor aan de oproep van de Global Climate Campaign: wij nodigen iedereen uit om te manifesteren voor het klimaat op zaterdag 6 december 2008, in de grootste eenheid en in volle respect voor de diversiteit aan democratische opinies.

Elke organisatie, beweging, vakbond formuleert zijn eigen antwoorden op het probleem van de klimaatverandering, in functie van de eigen sociale, politieke en filosofische overtuiging. De klimaatoproep is er op die manier meer dan ooit van overtuigd dat de sociale strijd en de milieustrijd moeten samengebracht en vertaald worden in een alternatief voor het neoliberalisme.

Laten we samen en in zo groot mogelijke eenheid actie voeren. We zijn ervan overtuigd dat dit mogelijk is rond drie minimale doelstellingen:

-

Voor een nieuw internationaal klimaatverdrag dat minimaal moet overeenstemmen met de voorzichtige aanbevelingen uit het vierde rapport van de internationale expertengroep over de evolutie van het klimaat.

-

Voor maatregelen die klimaatrechtvaardig zijn, die aan alle mensen het recht waarborgen om een waardig leven te leiden en die bijdragen aan meer sociale rechtvaardigheid, en de democratische rechten, zowel in het Noorden als in het Zuiden respecteren.

-

Van onze politieke verantwoordelijken eisen we dat ze op alle niveaus antwoorden formuleren die tegemoet komen aan de ernst van de sociale en ecologische uitdagingen (bijvoorbeeld door te beslissen dat de uitstoot jaarlijks met drie procent moet dalen) en die in overeenstemming zijn met de krachtlijnen van hierboven.

De oproep Klimaat en Sociale Rechtvaardigheid // www.klimaatoproep.be // 0486.69.69.27

Kom naar de eerste voorbereidingsvergadering voor de nationale klimaatmanifestatie 2008 :

Maandag 23 juni, 15.00u. // CNCD, Handelskaai 9, 1000 Brussel